

РЕШЕНИЕ

№ 5101

гр. София, 05.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 13.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **2983** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба вх. № 53-04-184/25.02.2020 г. от [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], район „Л.“, [улица], срещу Ревизионен акт №Р-22221019001112-091-001/21.10.2019г., издаден от орган по приходите в ТД на НАП С., потвърден с Решение № 192 от 05.02.2020 г. на Директора на дирекция ОДОП С. при Централно управление на НАП.

В жалбата е посочено, че РА е незаконосъобразен, издаден при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и нарушение на материалния закон. В законоустановения срок са били депозирани възражения, които не са били обсъдени в РА, като решаващият орган не е извършил пълен и обоснован анализ на представените от жалбоподателя доказателства и на доказателствата представени в хода на насрещните проверки за всяка от доставките. Моли се РА да бъде изцяло отменен. Прави се искане за присъждане на сторените в производството по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от юрисконсулт Н., с пълномощно по делото, която поддържа подадената жалба и моли същата да бъде уважена. Претендира разноски, за които представя списък на разноските. Подробни съображения излага в постъпили по делото писмени бележки.

Ответникът – в съдебно заседание се представлява от юрк. К., която оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена, като неоснователна. Претендира юрисконсултско

възнаграждение.

Представителят на СГП счита жалбата за неоснователна. Излага становище за законосъобразност на РА.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221019001112-020-001/22.02.2019 г., връчена по електронен път на 25.02.2019 г., изменена със Заповед №Р-22221019001112-020-002/27.05.2019 г., издадени от Т. П. Н. - началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-803/07.06.2017 г. на Директора на ТД на НАП С., е било възложено извършването на ревизия на [фирма] за установяване на задълженията по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за данъчните периоди от 01.11.2018 г. до 31.01.2019 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221019001112-092-001/29.08.2019 г., връчен на ревизираното лице на 03.09.2018 г. В срока по чл. 117 ал. 5 от ДОПК е направено възражение от жалбоподателя. Ревизията е приключила с РА №Р-22221019001112-091-001/21.10.2019 г., издаден от Т. П. Н., на длъжност Началник сектор „Ревизии” в Дирекция „Контрол” при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и Т. И. В., на длъжност Главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 22.10.2019 г.

В хода на ревизионното производство органът по приходите е констатирал, че съгласно данните от Търговският регистър, считано от 15.12.2016 г. до настоящия момент, акционерното дружество се управлява от А. П. Л., назначен от [фирма] с ЕИК[ЕИК] по реда на Закона за особените залози /ЗОЗ/. Основна дейност на [фирма] през ревизирания период е строително-монтажни работи. Дружеството е ангажирано с изпълнение на Договор №С-220/05.12.2012 г. за обект: „Реконструкция на водопроводната и реконструкция и удължаване на канализационната мрежа - Етап II“, сключен между [община] /Възложител/ и [фирма] /Изпълнител/. Договорът е по Оперативна програма „Околна среда 2007-2013“. През ревизираните периоди от 01.11.2018 г. до 31.01.2019 г. в дружеството няма назначени лица на трудов договор.

С оглед установяване спазването на изискванията на ЗДДС органът по приходите е връчил на ревизираното лице искания за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ с изх. №Р-22221019001112-040-001/23.03.2019 г. и изх. №Р-22221019001112-040-002/13.06.2019 г., с които са изисквани първични, счетоводни, търговски и други документи. В отговор са представени документи с придружителни писма.

Ревизиращият орган е констатирал, че във връзка с договора, сключен с [община], [фирма] е упражнило право на приспадане на данъчен кредит по фактури на [фирма] и [фирма].

Извършена е била насрещна проверка на [фирма]. В отговор на връчено искане дружеството е представило: писмени обяснения; издадена фактура за доставка на материали; издадена фактура за отдаване под наем на техника; Договор за доставка на материали от 12.10.2018 г., сключени между [фирма] /доставчик/, [фирма] /купувач/ и [фирма] /кредитор/; Договор за отдаване под наем на техника от 12.10.2018 г., сключен между [фирма] /наемодател/, [фирма] /наемател/ и [фирма] /кредитор/; копия на регистрационни талони, издадени от Министерство на земеделието, храните и горите, за регистрация на земеделска и горска техника на името на [фирма] - верижен багер V., багер товарач, колесен багер, колесен багер F. H., полуремарке, влекач, валяк за асфалт БОМАК, асфалтополагаща машина, челен товарач, валяк B., товарен автомобил, мини челен товарач, валяк НАММ и др.; два протокола от 18.10.2018 г. за изпитване на продукт „почви строителни“; две декларации за експлоатационни показатели от 30.10.2018 г. за продукт „асфалтова смес АС 16 бин октомври 2018 г.“ с производител КРАЛТРЕЙС, [населено място]; лиценз за международен автомобилен превоз; сертификати и др.

След проверка в информационната система на НАП ревизиращият орган е констатирал, че фактура №20486/23.10.2018 г. е отразена в дневника за продажби, а фактура №20493/30.10.2018 г. не е декларирана в дневника за продажби и в СД по ЗДДС в нито един данъчен период. В дневника за покупки на [фирма] за периода от м. 05.2018 г. до м. 10.2018 г. са включени 6 фактури, издадени от [фирма] с ЕИК[ЕИК], с предмет на доставка „асфалтова смес“, а от своя страна [фирма] през м. 10.2018 г. не е декларирало такива покупки, т. е. не се доказва произходът на стоката. Същевременно през м. 10.2018 г. [фирма] е издало на [фирма] 7 фактури с предмет: материали и услуги. През м. 10.2018 г. [фирма] е включило в дневника за покупки 3 фактури за доставка на „асфалтова смес“, издадени от [фирма] с ЕИК[ЕИК], като при насрещната проверка е представило две декларации за експлоатационни показатели за продукт „асфалтова смес“. Органът по приходите е посочил обаче, че тези две декларации са с дати 30.10.2018 г., докато фактурите на [фирма] са издадени в периода от 19.10.2018 г. до 22.10.2018 г., т. е. приложените като доказателства декларации за експлоатационни показатели не са за тези доставки. Освен горното е установено, че във фактура №20486/23.10.2018 г. не са посочени видът и количеството на материалите, а същевременно няма друг придружителен документ, откъдето това да е видно /приемо-предавателен протокол или др./ В счетоводството на [фирма] по приложена Аналитична оборотна ведомост на сметка 302 - „Материали“ за периода от 01.11.2018 г. до 31.01.2019 г. дебитният и кредитният оборот за всяка отделна позиция е в размер на 0,00, поради което от същата справка не е ясно какви точно материали и в какви количества са заприходени/изписани.

За сметка 302 е отбелязан сумарен ред с начално салдо Д/т 607 347,81 лв., обороти Д/т 259 693,70 лв., обороти К/т 259 693,70 лв. и крайно салдо Д/т 607 347,81 лв. и сумарен ред за „6 Склад материали В.“ със същите стойности, от които също не са ясни видовете и количествата на материалите. По фактура №20493/30.10.2018 г. е установено, че не е представено Приложение 1 към договора и не може да се установи видът и количеството на наетата техника. Не са представени приемо-предавателни протоколи, от които да е видно реалното предаване на съответната техника, лицата, които са я приели, както и работни карти с отчетени машиносмени за реално положен

труд /на кои дати, по колко часа, с коя техника и кой оператор на техниката/ за претендираните видове дейности. Посочено е още, че страните претендират, че съгласно представените фактури и договори, [фирма] е продало на [фирма] материали и услуги за наем на техника, така че [фирма] да ги ползва, за да извърши само претендираните СМР дейности. В тази връзка е констатирано противоречие кой е реалният изпълнител на претендираните СМР - асфалтиране на съответните улици. През ревизираните периоди /от 01.11.2018 г. до 31.01.2019 г./ в [фирма] няма назначени лица на трудов договор. В хода на ревизионното производство не са представени актове и протоколи съгласно Наредба №3/31.07.2003 г. за завършени и приети етапи на строителство за обект: „Възстановяване на асфалтови настилки по Интегриран проект за воден цикъл на [населено място] - Етап II“, които да потвърдят изпълнението и приемането на съответните СМР. Не са представени и доказателства за извършено плащане между [фирма] и [фирма] по издадените две фактури на обща стойност 472 432,44 лв. /с вкл. ДДС/.

Извършена е и насрещна проверка на [фирма]. В отговор на връчено искане дружеството е представило: писмени обяснения; издадени фактури за доставка на материали и за наем на техника, придружени частично с приемо-предавателни протоколи; Договор за доставка на материали № 1727/09.05.2017 г., сключен между [фирма] /доставчик/, [фирма] /купувач/ и [фирма] /кредитор/, с Приложение №1 към договора, в което са описани единични цени и ориентировъчни количества на подлежащите на доставка видове стоки; 3 анекса към договор за отдаване под наем на техника №1731/09.05.2017 г.; фактури на предходни доставчици; Договор за наем на техника от 09.05.2017 г., сключен между [фирма] с ЕИК[ЕИК] /наемодател/ и [фирма] /наемател/; фактури за ползване на техника под наем от доставчик [фирма], ведно с приемо-предавателни протоколи; Договор за наем на техника от 01.06.2017 г. между [фирма] с ЕИК[ЕИК] /наемодател/ и [фирма] /наемател/; банкови извлечения за извършени плащания по банков път; счетоводни регистри и др.

След проверка в информационната система на НАП ревизиращият орган е констатирал, че издадените от [фирма] фактури са декларирани и отразени в дневниците за продажби за съответните периоди. Същевременно е констатирал следните несъответствия: По Договор за доставка на материали №1727/09.05.2017 г. общата стойност на материалите е 1 102 400,45 лв. /без ДДС/, като количествата са окончателни, а ревизираното лице е включило в дневниците си за покупки фактури на [фирма] за доставка на материали на обща стойност 1 410 711,54 лв. /без ДДС/, което е 1,28 пъти повече от заложеното по договора, без да има допълнителни анекси.

Има разминавания в данните по фактура №2...14713/25.01.2018 г. и приемо-предавателния протокол към нея – протоколът е с дата 22.01.2018 г., както и са различни имената на лицата, посочени като приели стоката.

В хода на ревизионното производство не са представени актове и протоколи за завършените и приети етапи на строителство за обект: „Реконструкция на водопроводна мрежа и реконструкция и удължаване на канализационна мрежа на [населено място] - етап II“ с възложител [община] и количествено-стойностни сметки, които да потвърдят изпълнението и влагането на фактурираните материали в

съответните СМР.

Не са представени работни карти с отчетени машиносмени за реално положен труд /на кои дати, по колко часа, с коя техника, кой оператор на техниката, на кой обект/ за наета техника съгласно Договор за отдаване под наем на техника №1731/09.05.2017 г. Не са приложени свидетелствата за регистрация на земеделска и горска техника, цитирана в списък-приложение към договора /багери, валяк, мини челен товарач, асфалтополагач и др./, от които да е видно, че съответната техника е собственост на дружеството.

Няма съответствие между цитираната в договора месечна наемна цена за наетата техника, конкретно описана по вид и количество в Приложение 1 в общ размер на 621 780,00 лв. /без ДДС/ и стойностите на издадените по-късно фактури между страните за същия предмет по доставката. Срокът на първоначалния договор е три месеца, удължен с анекси. Не са представени доказателства, че част от предадената за ползване на наемателя техника на 09.05.2017 г., съгласно списък Приложение 1, е върната на наемодателя, което поставя под съмнение реалното и предаване и ползване на съответната техника, описана в приложение към всеки анекс. Анекс №4 и Анекс №5 са с дати 13.07.2018 г., но фактурите към тях са с по-ранна дата - 12.07.2018 г. /фактура №[ЕГН]/12.07.2018 г. и фактура №[ЕГН]/12.07.2018 г./

В периода от 14.04.2018 г. до момента няма приети и актувани СМР от [община] и издадени Актове обр. 19, от които да е видно какви услуги конкретно са вложени, а общината е дала обяснение, че [фирма] не ѝ е предало необходимата документация за тези обекти и поради това не е извършено заплащане.

От страна на [фирма] не са представени доказателства, че дружеството разполага с кадри със съответната квалификация, които да работят/управляват съответната техника, изискваща специални професионални умения.

Представени са били 16 фактури, издадени от [фирма] на [фирма], с предмет „наем на механизация съгласно договор 20172080“, във връзка с Договор №201756789/09.05.2017 г. между страните за предоставяне на техника, описана в Приложение 1 /в 7 броя позиции/ към договора. В дневниците за покупки обаче [фирма] е посочило като предмет по същите фактури - „покупка на стоки“. От своя страна [фирма] не е отразило в дневниците за продажби и СД по ЗДДС за съответния данъчен период част от издадените фактури, а именно: №200/31.05.2017 г., №202/30.06.2017 г., №210/30.09.2017 г. и №213/31.10.2017 г. Не са представени доказателства за извършено заплащане по въпросните 16 фактури. [фирма] е представило още много на брой фактури и съответно договори за наем на техника от [фирма] с ЕИК[ЕИК] и от [фирма] с ЕИК[ЕИК]. В дневниците за покупки [фирма] е посочило като предмет по същите - „покупка на стоки“.

Ревизиращият орган е заключил, че по фактурите на [фирма] и [фирма] не се доказва реално извършване на доставка на стоки и на услуги съгласно чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС. В резултат на това е отказал правото на данъчен кредит по тях, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС.

В хода на ревизионното производство органът по приходите е констатирал също, че [фирма] е упражнило право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от [фирма] и [фирма], за покупка на гориво. Фактурите са описани в РД. Същевременно е посочил, че дружеството притежава 9 леки автомобили, като закупеното гориво е използвано за тяхната експлоатация. Съгласно чл. 70, ал. 1, т. 5 от ЗДДС правото на приспадане на данъчен кредит не е налице, независимо, че са изпълнени условията на чл. 69 или 74, когато стоките или услугите са предназначени за поддръжката, ремонта, подобрието и експлоатацията на мотоциклети и леки автомобили по т. 4, вкл. за резервни части, комплектовка, горивни и смазочни материали. На основание цитираната разпоредба на чл. 70, ал. 1, т. 5 от ЗДДС ревизиращият орган е отказал правото на данъчен кредит по доставките на [фирма] и [фирма].

С РА на дружеството не е признато право на данъчен кредит за м. 11.2018 г., м. 12.2018 г. и м. 01.2019 г. в размер на 284 211,06 лв. по фактури, издадени от [фирма], с ЕИК[ЕИК], [фирма], с ЕИК[ЕИК], [фирма], с ЕИК[ЕИК] и [фирма], с ЕИК[ЕИК].

По делото е изпълнена и прието заключение на вещото лице по назначената съдебно счетоводна експертиза/ССЕ/, което съдът изцяло възприема, като обективно и компетентно, като същото не е оспорено и от страните.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 156 от ДОПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, в съдебното производство съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

РА е издаден от компетентен орган по чл. 119, ал. 2 от ДОПК и отговаря на изискванията на чл. 120 от ДОПК – съдържа всички задължителни реквизити. В ревизионното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки и услуги по облагаема доставка. От съдържанието на разпоредбата се налага извод, че стоките и услугите трябва да са фактически получени, за да може тази сума на данъка да бъде приспаданата. В тази връзка се налага да се изследва реалността на доставката, за да може претендираното право на приспадане на

данъчен кредит да бъде реализирано.

Предмет на доказване при изследване реалността на доставка на стока са фактичката възможност на доставчика да достави стоки от съответния вид и в необходимото количество, обстоятелствата, свързани с прехвърлянето правото на собственост върху вещите, съхранението, превозът и предаването им на получателя по фактурата. В случаите на доставки на стоки е от съществено значение изпълнението на задължението за прехвърляне правото на собственост, като субект на изпълнение е доставчикът. В тази връзка е необходимо установяването от обективна страна на обстоятелството, че ревизираното дружество е получило стоки от съответния вид и количество, но също и други обективни факти, съпътстващи такива доставки - доказателства за индивидуализация на стоката, за мястото на изпълнение, за притежавани /от доставчиците и получателя/ складови бази, за извършен транспорт и др.

За обосноваване на доставка на услуга е необходимо да са налице доказателства, удостоверяващи възможността на доставчика да изпълни предмета ѝ, осъществяването на фактичките действия, в които се изразява договорената услуга, и престирането на резултата от получателя по доставката. При доставка на услуга обосноваващите я доказателства условно могат да се разделят в две групи. В първата се включват тези, удостоверяващи възможността доставчикът със свой притежаван или с нает ресурс /кадрови, технически и материален/ да осъществи услугите. Във втората се включват писмените документи, съставени по повод изпълнението на услугата, както и резултатите от доставката, видими в крайния продукт /материално-веществен или нематериален/.

По доставките на „ДИКИСТРОЙ“ Е. и [фирма] са представени основните удостоверяващи ги документи: издадени фактури, сключени договори и приемо-предавателни протоколи. Наред с това обаче по отношение доставките на материали от [фирма] и [фирма] не се доказва реалното им осъществяване. За тези на [фирма] не е установен по безспорен начин произходът на стоките. Недоказването на произхода на стоката действително не е законова предпоставка за непризнаване правото на данъчен кредит, но е елемент от анализа на реалността на доставката, а

доказването на реалността на доставката е основание да бъде признато правото на данъчен кредит по нея. Именно затова е необходимо да се установи със съответните доказателствени средства дали доставчикът реално е притежател на стоки от съответния вид и в нужното количество, за да е възможно да прехвърли правото на собственост върху тях в полза на купувача /ревизирувания субект/. Видно от дневника за покупки за [фирма] в периода от м. 05.2018 г. до м. 10.2018 г. има включени 6 фактури, издадени от [фирма] с предмет „асфалтова смес“ /4 от фактурите от м. 10.2018 г./, а [фирма] през м. 10.2018 г. не е декларирало закупен материал „асфалтова смес“. Едновременно през м. 10.2018 г. [фирма] е издало на [фирма] 7 фактури с предмет материали и услуги, т. е. налице е префактуриране между дружествата. През м. 10.2018 г. в дневника за покупки [фирма] е включило 3 фактури за доставка на „асфалтова смес“, издадени от [фирма]. За същите са приложени две декларации за експлоатационни показатели за продукт „асфалтова смес“ от дата 30.10.2018 г. Самите фактури на [фирма] обаче са издадени в периода от 19.10.2018 г. до 22.10.2018 г. и следователно представените декларации за експлоатационни показатели не касаят доставките на [фирма]. Безспорно е установено, че по доставките и на [фирма] и на [фирма] не са представени документи за транспортиране на материалите. Посочено е, че транспортът е за сметка на доставчиците, но не са приложени за потвърждение - товарителници, пътни листове и други такива. Тоест, правилно е прието, че не се доказва и транспортът.

Недоказани по безспорен начин са и фактурираните от [фирма] и [фирма] услуги за наем на механизация и друга техника. [фирма] е представило регистрационни талони за регистрирана на негово име строителна техника - багери, валяци, влекачи и пр., а [фирма] е представило документи за наета такава от [фирма], [фирма] и [фирма]. Не е доказано реално отдаване на посочената техника. От [фирма] не е представен приемо-предавателен протокол за предаване и приемане на съответната техника и лицата, които са я приели. Освен това, както обосновано е прието, по договора между [фирма] и [фирма] има несъответствие между посочената в договора месечна наемна цена за наетата техника, конкретно описана по вид и количество в Приложение 1 в общ размер на 621 780,00 лв. /без ДДС/, и стойностите на издадените по-късно

фактури между страните за същия предмет по доставката. Срокът на договора е три месеца и е удължаван с анекси. Не са представени доказателства, че част от предадената за ползване на наемателя техника на 09.05.2017 г., съгласно списък Приложение 1, е върната на наемодателя. Последното безспорно препятства доказването на реалното предаване и ползване на съответната техника, описана в приложение към всеки анекс. Анекс №4 и Анекс №5 са с дати 13.07.2018 г., но фактурите към тях са с по-ранна дата /12.07.2018 г. : фактура №[ЕГН]/12.07.2018 г. и фактура №[ЕГН]/12.07.2018 г. Освен това част от издадените по договора за наем, сключен между [фирма] и [фирма], от последното фактури не са отразени в съответните дневници за продажби: фактури с №200/31.05.2017 г., №202/30.06.2017 г., №210/30.09.2017 г. и №213/31.10.2017 г. Същевременно [фирма] е отразило в дневниците си за покупки получените фактури от [фирма], [фирма] и [фирма] и е записало, че същите са с предмет: „покупка на стоки“, което обаче не съответства на предмета на договорите.

От страна на ревизираното дружество не са представени и работни карти на отделните наети машини, в които да е отразено колко машиносмени са отчетени и колко часове са отработени с тях, кои дни и кои месеци и на кой обект, т. е. не се доказва, че конкретно наетите от посочените доставчици машини са били реално използвани на строителния обект. Отделно от това от 01.11.2018 г. до 31.01.2019 г. [фирма] няма и назначени лица на трудов договор и в тази връзка не се доказва кои кадри и с каква квалификация са управлявали съответната техника, изискваща специални професионални умения. Както е посочил ревизиращият орган, съгласно фактурите и договорите, [фирма] и [фирма] са доставили на [фирма] материали и услуги за наем на техника, така че последното да ги ползва и да извърши претендираните СМР. Предвид липсата на съответен персонал в ревизираното дружество, не се установява и доказва кой реално е изпълнителят на СМР по договора с [община]. От ревизираното лице не са представени и актове обр. 19, от които да се потвърди, че закупените материали и наетата техника са вложени и използвани.

Фактура № 20493/30.10.2018 г., издадена от [фирма] не е декларирана от издателя ѝ в дневника за продажби и в СД по ЗДДС в нито един данъчен период и съответно дружеството не е

начислило ДДС по нея. Освен това в счетоводството на [фирма], в сметка 302 - „Материали“ за периода от 01.11.2018 г. до 31.01.2019 г., дебитният и кредитният оборот за всяка отделна позиция е в размер на 0,00, поради не са установени какви точно материали и в какви количества са заприходени и изписани. За сметка 302 е отбелязан сумарен ред с начално салдо Д/т 607 347,81 лв., обороти Д/т 259 693,70 лв., обороти К/т 259 693,70 лв. и крайно салдо Д/т 607 347,81 лв. и сумарен ред за „6 Склад материали В.“ със същите стойности, от които също не са ясни видовете и количествата на материалите. Разлика е налице и в данните по фактура №2...14713/25.01.2018 г., издадена от [фирма] и приемо-предавателния протокол към нея - протокол с дата 22.01.2018 г., различни са и имената на лицата, посочени като приели стоката(- във фактурата е посочено, че стоката е получена от А. Л., а в протокола - от Т. Р.).

В обобщение правилен е извода за липса на доставка по спорните фактури, между [фирма] и [фирма] и жалбоподателя. Същите не са получени по фактурите, по които се претендира право на приспадане на данъчен кредит. Не е доказано, че доставките са извършени именно от така посочения доставчик. Следователно липсват основания за начисляването на ДДС, респективно за упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит.

Обстоятелството, че ревизираното лице е извършвало последващи доставки със стоки и услуги, идентични с тези по спорните фактури, е неотнормимо към правото на приспадане на данъчен кредит, доколкото е доказано, че доставките по същите фактури не са реално осъществени от издателите им.

От събраните доказателства следва, че правилно не е признато и правото на данъчен кредит по фактурите за гориво, издадени от [фирма] и [фирма]. От страна на ревизираното лице не са представени доказателства, че закупеното гориво е използвано за други цели, а не за зареждане на притежаваните от него общо 9 леки автомобили. В случая е относима ограничителната разпоредба на чл. 70, ал. 1, т. 5 от ЗДДС, гласяща, че правото на приспадане на данъчен кредит не е налице, независимо че са изпълнени условията на чл. 69 или 74, когато стоките или услугите са предназначени за поддръжката, ремонта, подобрието и експлоатацията на мотоциклети и леки автомобили по т. 4,

включително за резервни части, комплектовка, горивни и смазочни материали. Притежаваните от жалбоподателя [фирма] автомобили са „леки автомобили“, по смисъла на §1, т. 18 от ДР на ЗДДС и са относими към хипотезата на чл. 70, ал. 1, т. 4 от ЗДДС. Видно и от заключението на вещото лице по изпълнената и приета по делото съдебно счетоводна експертиза, което съдът изцяло възприема и което не е оспорено от страните, от счетоводството на жалбоподателя е било обяснено, че фактурите, издадени от „Ш. България“ и [фирма] са заплащани в брой, но не са били и предоставени касови бонове, които да удостоверяват тези плащания.

В ревизионното производство са събрани всички относими доказателства, а пред настоящата инстанция от жалбоподателя не бяха представени такива, които да оборят направените от РО констатации.

С оглед изложеното оспореният РА е правилен и законосъобразен, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена, като неоснователна.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София-град, III отделение, 36 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], район „Л.“, [улица], срещу Ревизионен акт №Р-22221019001112-091-001/21.10.2019 г., издаден от орган по приходите в ТД на НАП С., потвърден с Решение № 192 от 05.02.2020 г. на Директора на дирекция ОДОП С. при Централно управление на НАП, за непризнато право на данъчен кредит за м. 11.2018 г., м. 12.2018 г. и м. 01.2019 г. в размер на 284 211,06 лв. по фактури, издадени от [фирма], с ЕИК[ЕИК], [фирма], с ЕИК[ЕИК], [фирма], с ЕИК[ЕИК] и [фирма], с ЕИК[ЕИК].

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: